

El València deixa en casa el que guanya fora

/ Jose Aleixandre

L'angoixa del futbol valencià

Falten onze partits per a acabar la lliga

El futbol valencià en la primera divisió, representat per l'Hèrcules d'Alacant, el València i l'Elx (aquest últim encara en la federació Murciana) porten una lliga més que irregular, si considerem el perill de descens de categoria que comporta la situació en la taula classificatòria dels dos equips meridionals. L'Hèrcules i Elx, amb el Múrcia, ocupen els últims llocs de la lliga, a falta d'onze partits per acabar el campionat: vint-i-dos punts en joc, molts, però amb el desavantatge d'un llast de negatius que són, al cap i a la fi, la puntuació real que compta.

Al València CF, li passa una cosa semblant als marits de militància matrimonial llarga: funciona millor fora que en casa. I no sempre. I és que les sobta-

des emocions també tenen el perill d'esdevenir rutina, o no s'explica que en l'última eixida que féu al camp de la Real Societat li endinyassen quatre gols. Un equip, el basc, amb les mateixes característiques extramatrimonials que els de Mestalla.

Si en el darrer terç de la lliga el València continua patint els símptomes de la menopausa golejadora, fins i tot fora de casa, deixarà perdre l'única possibilitat que ara té la directiva d'alleugerir una mica la ruïna econòmica de l'entitat: classificar-se entre els quatre primers i poder jugar la copa de la UEFA, una competició continental que garantiria un grapat de milions amb què fer front a les necessitats mercantils més peremptòries. Que no són poques.

El València va classificat en quarta posició, un lloc que ara mateix li possibilitaria el passaport a la UEFA. Però Roberto i els seus xicotets encara han de rebre visites com les del Real Madrid i el Barça, aquest darrer, el tres de març. Si la impotència casolana dels «merengues» continua, serà difícil que aguante el tipus fins al moment crucial, el trenta d'abril. Tot amb tot, es just ressenyar, considerant tota mena de dificultats existents en el club, que la campanya del València ha superat totes les previsions que els aficionats havien pronosticat al principi de la lliga. Després d'anys passats, on es palesava la debacle cap a la segona divisió, la marxa actual de l'equip entra en els límits de la permissibilitat. Però la UEFA, ¡ai! són pessetes. Això vol el Banc Hipotecari.

L'esgarrifança valenciana, però, ve per l'apartat inferior de la classificació. Allí hi ha l'Hèrcules i l'Elx, que lluiten desesperadament per salvar-se de la crema. En realitat, els dos equips tenen ben migrades les esperances, per no dir que impossibles. Tots dos, també, han canviat d'entrenador. Carles Jurado ha cedit el seu lloc a Antoni Torres, en l'Hèrcules; mentres que Bonet ha substituït el madrileny Antonio Ruiz, en l'Elx. Canvis d'emergència que poc poden solucionar, sense que els nous entrenadors tinguen part de culpa d'una situació heretada. Tampoc «matador» Kempes, vella glòria mundialista fitxat per l'Hèrcules, no podrà millorar la sequera dels alacantins. El que no perdrà és el «matador», que cobrarà cinc quilets per mitja temporada. El futbol valencià és de segona. Com l'autonomia.

Ni més ni menys

M. BERNARDOS BENIQUE

Diumenge, l'Atlético de Madrid i el València, en samarreta. A més, Cabrera vol marxar al seu poble per allò de la selecció, i els d'ací no el deixen, segurament perquè el troben imprescindible davant del partit de dimecres vinent amb l'Hèrcules d'Alacant. Jo no em preocuparia tant, ja que l'uruguaià —que és molt bon xicot, i no ho fa malament— encara no s'entén (o no l'entenen) amb els companys, i el València (llevat del partit amb l'Hamburg al Naranja) juga sempre amb deu jugadors.

Allò del Genovés amb el Retegui no es farà. El promotor del pelotari basc no acceptà el milió de pessetes que oferia el *Levante*, i no tindrem *match* de pilota valenciana amb basca al frontó de Benidorm. Sembla que els d'allà dalt es van sospesar la qüestió, i entengueren que es jugava el prestigi del seu i d'allò seu, i havia molt poc a guanyar que no fossen diners.

Aquella història del circuit de Cullera, ja la tinc quasi clara. Un dia o un altre explicaré com va la cosa. Encara que qui més coses hauria d'explicar és el dit Moleón, el president dels del futbol a València, a propòsit del nou camp de futbol «Camp de Morvedre», i tot perquè els de l'Espanyola no paguen.

I la setmana que ve, la volta a la Comunitat (abans «a las Tres Provincias», abans a «Levante») amb els Hinault, Kelly, Caritoux, i els restants; per a diumenge, un nou marató Popular, ara ja sense dubtes pel que fa a distància real del recorregut.